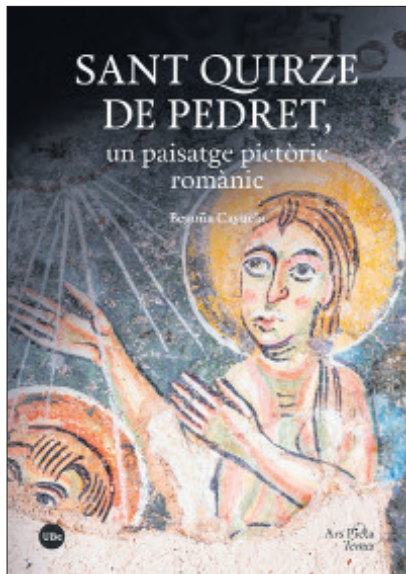

CRÍTICA LITERÀRIA

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
Caputxi

Paisatge pictòric romànic

BEGOÑA CAYUELA

Amb la col·laboració de Roser Pinyol
Sant Quirze de Pedret, un paisatge pictòric romànic
Edicions de la Universitat de Barcelona, 2022, 339 pàg.

Amb la publicació d'aquesta monografia, impulsada per les Edicions de la Universitat de Barcelona, s'aporta una nova interpretació iconogràfica sobre la impressionant decoració pictòrica dels murs de Sant Quirze de Pedret, al Berguedà, que podem qualificar com un dels principals monuments del romànic català. Els murs foren decorats en dues campanyes pictòriques successives, una de pre-romànica i una altra de romànica. Actualment les pintures es conserven repartides entre diferents institucions museístiques de casa nostra i, per aquesta raó, les autores expliquen el procés del descobriment de les pintures, la seva extracció i la posterior dispersió de les pintures romàniques de Pedret, ja que foren traslladades a Barcelona el 1921 i a Solsona el 1937.

Aquesta fragmentació, dispersió i mutilacions dificulta una mirada de conjunt de les pintures romàniques de Sant Quirze de Pedret, un repte que miren d'afrontar les autores d'aquesta monografia amb l'aportació de propostes plausibles que ens permeten de plantejar una visió renovada sobre aquestes pintures murals. La present monografia compta, doncs, amb un capítol complementari, on s'explica el procés de les intervencions de conservació de la decoració mural de l'església, elaborat a càrrec de Roser Piñol, que descriu el procés d'arrencament i d'instal·lació museística (pàg. 37-72).

Al llarg del llibre també es tracta sobre el recorregut històric de l'evolució en l'espai i en el temps de Sant Quirze de Pedret amb la descripció arquitectònica de l'edifici, que no sempre ha comptat amb tres naus. Un apartat específic es dedica a analitzar la decoració pictòrica romànica de l'església amb una reconstrucció dels itineraris visuals. La monografia es clou amb un epíleg que descriu el paisatge i l'antiga xarxa pirinenca de comunicació i d'intercanvis artístics. Valuosa i significativa aportació a la història de l'art romànic.

RAUXA

Joseph Ratzinger

De tothom se'n pot fer una caricatura. En el cas de Joseph Ratzinger resultava fàcil encasellar-lo com a cristià conservador i ortodox, i no es pot negar que aquests qualificatius li esqueien. Tanmateix, al llarg del seu pontificat va sorprendre més d'una vegada partidaris i detractors amb opcions i gestos inesperats. Benet XVI, tenint l'oportunitat d'imposar el propi criteri i voluntat, es va deixar portar per l'Esperit i va permetre que les regnes de l'Església les portés Déu.

Durant el conclave que l'acabarà escollint es repetia que era preferible que el nou Papa no sortís de la cúria romana, perquè se la considerava mancada de mirada universal. I, ves per on, va ser elegit Ratzinger, el curial per excel·lència... Però en el batec de Roma ell hi sabia llegir la respiració de tota l'Església, amb les seves patologies i necessitats. Així, una de les primeres coses que va fer va ser afrontar sense contemplacions el pecat dels abusos sexuals; i d'altra banda, no va tardar a rebre al Vaticà el teòleg Hans Küng, al qual ell mateix havia apartat quan era president de la Congregació per a la Doctrina de la Fe a causa de les seves tesis massa trencadores. Ni una cosa ni l'altra no eren esperables d'un home conservador i de la cúria com ell. Així mateix la seva primera encíclica va ser sorprenent, i en lloc d'un document doctrinal i rigorista, Joseph Ratzinger va escriure un text que parlava d'una cosa que de tan sabuda sempre cal tornar a recordar: que Déu és amor. Benet XVI ens va mostrar que la vida de l'Església no depèn tant de la nostra capacitat i eficàcia a l'hora de planificar i organitzar, com de deixar espai a Déu i disposar-nos perquè parli i actuï a través nostre.

EDUARD BRUFAU